

[Finansministeren.]

Maade som alle andre Afgudsdyrkere, styrte sig for Gudebilledets Fod og takke det for det, der er sket, fordi man tror, at det er denne Afgud, der har frembragt det gode Resultat. Jeg tror, det ikke alene sociologisk og kulturmæssigt er heldigt at udrydde Afgudsdyrkelse, saa vidt man kan komme af Sted med det, men jeg tror ogsaa, at det navnlig er heldigt, om vi i Danmark kunde faa udryddet noget af den politiske Afgudsdyrkelse, som behersker de to Partier, der havde Styret under Nedsænkningen, saaledes at deres Øjne kan aabnes for Sandheden, og de ikke stadig skal leve i den forblindede Afgudstro, de nu lever i. Der er ingen som helst mystisk eller magisk Forbindelse mellem Regnskabsresultatet og Nedsænkningen, Regnskabsresultatet skyldes den stærke Indtægtsforbedring, og den kan man jo ikke tilskrive Nedsænkningen.

Ganske vist forsøgte det ærede Medlem Hr. N. Neergaard ogsaa paa dette Punkt at føre en Bro over, men det havde han ikke Held med. Det ærede Medlem erklærede, at paa Grund af Nedsænkningen var der blevet megen ny og god Skatteevne i Danmark. Det tror jeg ikke paa, og det kan der ikke føres noget Bevis for; det er den Slags Mystik, som man muligvis kan faa et Parti og en Partipresse til at tro paa, men man kan ikke føre noget som helst Bevis derfor, og det er heller ikke rigtigt.

Jeg skal gaa lidt nærmere ind paa de Tal, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard fremsatte i saa Henseende, og vi kan derigennem prøve at naa til Klarhed over, hvad der er opnaaet ved Hjælp af Nedsænkningen. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde: Ja, man har dog for det første overført 10 Mill. Kr. af Motoromsætningsskatten til Kommunerne og derigennem lettet Byrderne for Kommunerne. Ja, det er rigtigt, det har man. Det var der vel i og for sig ingen Uenighed om paa det Tidspunkt, det skete, saa der er jo ikke nogen særlig Grund for Venstre til at rose sig deraf. Men en anden Ting er, at det er heller ingen stor finansiel Bedrift, for disse Penge stod slet ikke paa Driftsbudgettet. I det Budget, som det ærede Medlem overtog fra det Ministerium, der var før hans, var disse Indtægter fra Motorafgiften ført op som Indtægt paa Formueparagraffen, paa § 26, og at føre dem bort derfra og over til Kommunerne, ja, det er en smuk og god Handling, hvis man ser paa Kommunernes

Økonomi, men det har intet som helst at gøre med Statens Driftsøkonomi, det frembringer ikke et Hul i Statens Driftsindtægter, for Beløbet stod slet ikke som Driftsindtægt. Paa dette Omraade kan det ærede Medlem paa ingen Maade sige, at Statens Driftsindtægter er blevet paa- virket af hans Handlinger, af disse Forandringer, og at man senere har skaffet Dækning herfor. Det var en overordentlig let Handling at foretage økonomisk, den kunde ikke volde Vanskeligheder. Jeg sympatiserer i og for sig med den, men økonomisk set var den af ganske samme Art som den Handling, det ærede Medlem foretog, den Gang han overførte ca. 10 Mill. Kr. fra Formuebudgettet til Driftsbudgettet for at skaffe Balance, men jeg maa jo sige, at den sidste Handling var efter min Mening langt mere skadelig end den at overføre de ca. 10 Mill. Kr. til Kommunerne.

Derefter omtalte det ærede Medlem, at der var foretaget Nedsættelser paa ca. 25 Mill. Kr. paa Jernbane, Post og Telegraf. Ja, jeg skal ikke komme ind paa, om Tallet 25 Mill. Kr. i Virkeligheden passer helt, det er maaske vanskeligt at regne ud, men lad os sige, at det passer. Saa maa vel ca. 10 Mill. Kr. heraf gaa paa Post- og Telegraftaksterne, idet der, i hvert Fald saa vidt jeg ved, er nogenlunde Enighed om, at de 15 Mill. Kr. vedrører Jernbanerne. Hvad angaar Nedsættelserne for Post- og Telegrafvæsenets Vedkommende, er det jo ikke noget, som Venstre i og for sig har Grund til at rose sig af. Politiken med Hensyn til Nedsættelser her var indledet, da den tidligere socialdemokratiske Minister for offentlige Arbejder gik af, og det, der er sket senere, er sket i fuld Overensstemmelse med alle Rigsdagens Partier. Der er for øvrigt sket en fortsat Nedsættelse paa disse Omraader, idet Post- og Telegrafvæsenet successive, ogsaa nu i den allersneste Tid, har foretaget Nedsættelser, Nedsættelser af en saadan Natur, som man nu har ment var rimelige. Nu samler det ærede Medlem Hr. N. Neergaard alle disse Nedsættelser sammen og faar et stort Beløb ud deraf, og det bliver det jo ogsaa i en Aarrække, men det har i og for sig ikke noget særligt at gøre med Venstres Initiativ, for det var et Initiativ, der var taget allerede inden det ærede Medlem blev Finansminister i 1926. De 15 Mill. Kr.s Nedsættelse paa Jernbanetaksterne skal jeg derimod fuldt og helt skænke det ærede Medlem. Det var en Nedsættelse, som der ikke var Tilslutning til fra hele Rigsdagen, og som